

ΤΟΦΛΕΡΤ

Έσχήωσε τὸ φρεμᾶ της, γιατί ἠγνόησε ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ ἀπηγορευμένου καρποῦ..

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ μεταβολή δὲν ἐπηρέασε διόλου τοὺς Ἀθηναίους καὶ τὰς Ἀτθίδας. Εἰς τὰ σαλόνια μόνον ἐκατρακύλησαν μερικῶν αἰ ἀξίαι.. καὶ εἰς μερικὰς συναναστροφὰς προεκλήθη πανικὸς.. ἀπὸ τὴν ἐμφάνισιν μερικῶν καλλονῶν

Ὁ Ἔρως ἔμεινεν ἀνεπηρέαστος καὶ αὐτός. Ὡς γνωστὸν ὁ ἔρως δὲν ἀνίκη εἰς κανὲν κόμμα. Λέγεται κομματάρχης μόνον ὁσάκις κατοικεῖ εἰς ὠραῖα στήθη τὰ ὁποῖα ἀνίκουν εἰς κόμματον...

Ἡμεῖς λυπούμεθα μόνον διότι ἀπεκλείσθησαν πάλιν αἱ γυναῖκες ἀπὸ τὸ νέον Ἰπουργεῖον καὶ διότι ἡ χειραφέτησις ὑπέστη νέον κἀριον κτύπημα. Πρέπει νὰ ἐννοηθῇ τέλος πάντων ὅτι αἱ γυναῖκες εἶνε ἀπαραίτητοι διὰ τὴν διοίκησιν ἐνὸς Κράτους, ὁσάκις μάλιστα τὸ Κράτος αὐτὸ ἔχει ἀνάγκην ἀέρος διὰ τὰς ὑποχρεώσεις του

Διὰ τοῦτο ὁ κ. Νέης εἶνε ἀπαρηγόρητος. Καὶ πῶς νὰ μὴν εἶνε ἀφοῦ εἰς καμμίαν Ἀτθίδα δὲν ἐδόθη χαρτοφυλάκιον!... Ὁ ποιητὴς τοῦ περιφήμου λευκώματος ἔχει δίκαιον νὰ παραπονῆται Ὁ ἄνθρωπος ἐξώδευσε τόσο χαρτὶ καὶ δὲν ἔλαβε οὔτε ἓνα φιλάκι-ον δηλαδὴ οὔτε χαρτοφυλάκιον...

Ὡσαύτως ἀπαρηγόρητος εἶνε καὶ ἡ ἐν Ἑλλάδι ἀρχηγὸς τῆς χειραφετήσεως, ἡ ὁποία ἤλπιζεν αὐτὴν τὴν φορὰν νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὸ νέον Ἰπουργεῖον. Ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ Ἕλληνες εἶνε ἄνθρωποι ὀπισθοδρομικοί. Ἐννοοῦν νὰ κυβερνῶνται ἀπὸ ἐντελῶς ἄχροα ὑπουργεῖα καὶ ὄχι χρωματισμένα. Τὰ δὲ ὑπουργεῖα θὰ ἦσαν χρωματισμένα ἂν ἀνεμυγνύοντο καὶ γυναικεῖα πρόσωπα...

Ἐὰν ὅμως ἐκαλοῦμεθα ἡμεῖς νὰ σχηματίσωμεν Κυβέρνησιν θὰ κατηρτίσαμεν τὸν ἐξῆς κατάλογον Ἰπουργῶν.

Ἔρως. Πρόεδρος καὶ ἐπὶ τῶν Πολεμικῶν.

Φλέρι. Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν...

Ὁ κ. Τρίτος. Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν

Ἐν τούτοις τὸ Κράτος ἔχει ἀνοιξιν καὶ καλύπτεται μὲ ἀνθη Ἄνοιξιν ἔχει τὸ Κράτος ὅταν ἀνοιγῇ ἡ Βουλὴ. Ἡ δὲ Βουλὴ ἤνοιξε προχθές, τὸ δε θεωρεῖον τῶν κυριῶν ἐπλημμύρησε πάλιν ἀπὸ ἀνθη γυναικείων καπέλλων. Ὡς γνωστὸν τὰ ἀνθη αὐτὰ συντελοῦν πολὺ εἰς τὴν ἀπαρτίαν...

Ἐπειδὴ ἤνοιξεν ἡ Βουλὴ καταλαμβανόμεθα καὶ ἡμεῖς ἀπὸ πολιτικομανίαν καὶ καταρτίζομεν μερικὰ νομοσχέδια, τὰ ὁποῖα ὑποβάλλομεν πρὸς ἔγκρισιν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ «Φλέρι».

Πρῶτον :

Περὶ ἀπαλλοτριώσεως λαχανοκίπων.

Ἄρθρον 1ον.

Ἐπειδὴ πλησιάζει ἡ ἀνοιξίς, παρίσταται ἀνάγκη ἀπαλλοτριώσεως τῶν λαχανοκίπων τῆς Κολοκυθοῦς καὶ τῶν Σεπολιῶν διὰ τὴν κατασκευὴν νέων γυναικείων καπέλλων.

Ἄρθρον 2ον.

Ὅσοι σύζυγοι ἀ γ ρ ὀ ν ἡ γ ὄ ρ α σ α ν ἄ ς τὸν καλλιεργήσουν...

Δεύτερον :

Περὶ αὐξήσεως φόρου οἰκοδομῶν.

Ἄρθρον 1ον.

Αἱ κύριαι αἱ ζυγίζουσαι πλέον τῶν 30 ὀκάδων, θὰ πληρώνουν φόρον 50 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν. Διὰ τὸν φόρον τῆς ὀπισθίας φάτσας τῶν οἰκοδομῶν αὐτῶν βλέπε τὸν νόμον περὶ εὐρείας περιφερείας...

Τρίτον :

Περὶ ἐπαναλήψεως ἐκλογῶν.

Ἄρθρον μόνον.

Ὅσοι σύζυγοι δὲν εἶνε εὐχαριστημένοι ἀπὸ τῆ ἐκλογῆν ποῦ ἔκαμαν δύνανται νὰ ἐπαναλάβουν αὐτήν. Ὡς ὑποψήφιοι ἐκτίθενται ὅσοι συνεπλήρωσαν τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένην ἡλικίαν καὶ ὑπηρετήσαν ὡς στρατιῶται εἰς ἓν οἰκονδηποτε σ ῶ μ α

Τέταρτον :

Περὶ φόρου τῶν ἀροτριῶντων κτηνῶν.

Ἄρθρον 1ον.

Φόρον πληρώνουν ὅσοι ἐκ τῶν συζύγων χρησιμεύουν διὰ τὴν καλλιέργειαν ἀγρῶν στείρων.

Ἄρθρον 2ον.

Ἐὰν εἰς τὰ ἀροτριῶντα κτήνη προστεθῇ καὶ ἡ πενθερά, τότε ὁ φόρος αὐξάνεται

Πέμπτον :

Περὶ φορολογίας τοῦ καπνοῦ.

Ἄρθρον μόνον.

Αἱ κύριαι αἱ ὁποῖαι γνωρίζουν τί κ α π ν ὀ ν φ ο υ μ ἄ ρ ο υ ν οἱ σύζυγοι αὐτῶν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν φόρου, διότι ἡ γνώσις αὐτῆ ἀποτελεῖ προσὸν δι' ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν...

Τὸ «Φλέρι» πωλεῖ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ 6,000 φύλλα, ἐν συνόλῳ δὲ μὲ τὴν πώλησιν τῶν ἐπαρχιῶν ἢ κυκλοφορία του ἀνέρχεται εἰς 8,300 φύλλα.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

Είνε συνειθισμένη η κυρία εις τας ύπουργικὰς μεταβολὰς γιατί μόλις τὸν εἶδε, ἀμέσως ἐμιμήθη τὴν Εὐδερνήσαν...

ὑπεσχέθη, καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς νέας θεραπείας δὲν ἐβράδυναν νὰ φανοῦν. Ἡ κυρία Κουκούλη συνδεδεῖσα στενωδῶς μετὰ τὴν φίλην της, στενωτέρων δὲ μετὰ τὸν ἐξαδέλφον τῆς φίλης της, τὸν κ. Γιάγκο, ἀνέκτισε ἐντὸς ὀλίγου τὴν ὑγείαν της. Ὁ δὲ κ. Κουκούλης οὐδὲν ὑποπευόμενος ἐξηκολούθει νὰ σφριζέη τὸν Ῥιγολέττον καὶ νὰ τρώγῃ τὴν σοῦπα μετὰ τὸν φάρο.

Μίαν ἡμέραν μόνον τοῦ συνέβη τὸ ἐξῆς ἐπεισόδιον τὸ ὁποῖον ἀκόμη καταγίνεται νὰ ἐξηγήσῃ. Ἐτρωγε μόνος του εἰς τὴν τραπεζαρίαν, ἐπειδὴ ἡ κυρία Κουκούλη προσεποιήθη ὅτι εἶχε κάποιαν ἐργασίαν εἰς τὸ δωμάτιόν της. Ἐπλησίαζε νὰ τελειώσῃ τὴν σοῦπα του, ὅτε τοῦ ἐφάνη ὅτι μία σκιὰ ἀνδρὸς διῆλθε ἀπὸ τὸν διάδρομον. Τεταραγμένος ἐκάλεσε τὴν ὑπηρετρίαν :

- Ἐλένη, ἦτο κανεὶς ;
- Ἡ Ἐλένη ἤτις ἦτο ὁ ἰδιαιτέρος σύμβουλος τῆς κυρίας Κουκούλης κατ' ἀρχὰς ἀχρίασε, ἀλλ' ἔπειτα ἐνθυμηθεῖσα ὅτι ὠρκίσθη ἐχεμύθειαν, προσέθηκεν ἀταρχῶς :
- Κανεὶς κύριε.
- Μὰ μοῦ φάνηκε ὅτι ἐπέρασε μία σκιά...
- Ἡ φαντασία σας κύριε.
- Ἡ κυρία Κουκούλης ἐσκέφθη ὀλίγον.
- Καλά. Πήγαινε.
- Ἄλλὰ ἡ ὑπηρετρία πρὶν φύγῃ ἠρώτησε ;
- Σὰς ἤρρασε ὁ φάρος σήμερον κύριε ;

- Ναι, ἀπήντησε ζωηρῶς καὶ ἔμεινε σὺλλογισμένος.
- Ἡ κυρία Κουκούλης ἦτο μονότονος μόνον, ἀλλ' ὄχι καὶ βλάξ. Καὶ θὰ ἐστοιχηματίζε τὸ κεφάλι του ὅτι ἡ σκιά ἐκείνη ἦτο σκιά ἐπισκέπτου.
- Ἡ πονηρὰ ὑποκρίτρια προσεπάθει νὰ ἐμβαθύνῃ εἰς τὰς σκέψεις καὶ τοὺς συλλογισμοὺς τοῦ κυρίου της, καὶ πρὶν ἐξέλθῃ τὸν ἠρώτησε μετὰ τὴν ἀδεξιότητα ἐκείνην τῶν πονηρῶν γυναικῶν :
- Τί συλλογίζεσθε κύριε ;...
- Καὶ ὁ κ. Κουκούλης μετὰ μειδίαιμα πονηρίας :
- Θέλεις νὰ μάθῃς τί συλλογίζομαι ; Ἄκουσε λοιπόν. Τὴν ὥρα ποῦ ἐτρωγα μοῦ ἐφάνηκε ὅτι ὁ φάρος...
- Ὅτι δὲν ἦτο καλὸς κύριε ; Δέχομεν ἀποτόμως ἢ ὑπηρετρία...
- Καλὸ ὄχι, ἦτο πολὺ καλὸς μάλιστα. Ἀλλὰ δὲν ἤξεύρω πῶς μοῦ ἐφάνηκε ὅτι δὲν ἦτο φάρος, ἀλλ' ὅτι ἦτο φάνός !...

Ὁ ἄριστος Φύγτης

ΣΕ ΜΙΑ ΚΥΡΙΑ

Κυρία εἶσαι ὁμορφὴ μὰ ποῦδρα πολλὴ βάνεις· κι' ὅταν τὴν βάνεις χονδρικῶς τὴν ὄψιν σου τὴν χάνεις.

ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

— Οὐφ... Δὲν μπορῶ νὰ σᾶς βλέπω. Σὰς ἀποστρέφομαι φοδερὰ. Εἶσθε πολὺ μυταρᾶς...

— Ἐμένα μοῦ φαίνεται πῶς γιατί Ἰσα-Ἰσα δὲν πρέπει νὰ μ' ἀποστρέψατε...

εἶνε ὁ φοβερώτερος. Ἐπειδὴ αὐτὸς ἔχει ἓνα πόδι ἐννοεῖ νὰ ἔχουν καὶ οἱ ἄλλοι ἓνα ἢ ἄν δὲν ἔχουν ἓνα νὰ ἔχουν τρεῖς, ὥστε πάλιν νὰ μὴ ἠμποροῦν νὰ περιπατήσουν.

Εἶπομεν ὅτι ἡ κυρία Κουκούλη ἤρχισε νὰ πλήττῃ καὶ νὰ μελαγχολῇ διὰ τὴν σοῦπαν μετὰ τὸ φάρο, καὶ διὰ τὰ φιλήματα τὰ διδόμενα ὡς καταπότια κατὰ τῆς δυσκοιλιότητος δις τῆς ἐβδομάδος. Τί νὰ κάμῃ ; Πῶς νὰ σωθῇ ἀπὸ τὴν μελαγχολίαν της αὐτὴν ;

Εἶπε τὸν πόνον της εἰς μίαν φίλην της, ἀλλ' αὐτὴ ὡς συνήθως ἠρκέσθη μόνον εἰς λέξεις τινὰς παρηγορητικὰς. Τότε ἐστράφη πρὸς μίαν ἄλλην φίλην της ἢ ὁποῖα ἐκάθητο μετὰ τοῦ ἐξαδέλφου της εἰς τὸ διπλανὸ σπῆν. Φαίνεται δὲ ὅτι ἀπὸ τὰς συμβουλὰς αὐτῆς δὲν ἔμεινε καὶ πολὺ δυναστευμένη.

— Καϋμένη κυρία Κουκούλη σὲ λυποῦμαι. Νὰ τὸ χίξῃς ἄνω λιγάκι ἔξω. Νὰ ἐρχεσαι νὰ πηγαίνουμε μαζὶ ἐξοχικοὺς περιπάτους. Ὁ ἐξαδέλφος μου ἀπ' ἐδῶ θὰ ἔχῃ τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς συνοδεύει. Ἐ, Γιάγκο ; Ὁ Γιάγκος, ἓνας νέος συμπαθοῦς φνσιογνωμίας

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑΚΙ ΜΑΣ

Ο ΜΟΝΟΤΟΝΟΣ

Κακὸς δὲν ἦτο ὁ κ. Κουκούλης, ἀλλ' εἶχε μερικὰς ἰδιοτροπίας. Μία ἀπὸ τὰς μεγαλητέρας καὶ συνεπῶς ἀπὸ τὰς ὀκληροτέρας διὰ τὴν σύζυγόν του, ἦτο καὶ ἡ ἀγάπη ποῦ εἶχε πρὸς ἐδρισμένα φαγητά. Ἀπὸ τὴν ἡμέραν ποῦ εἶχε νυμφευθῆ ἔτρωγε ἅλο σοῦπα μετὰ φάρο. Ἡ ἀδυναμία του αὐτῆς πρὸς τὸν φάρον ἐχρονολογεῖτο ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκινδύνευσε νὰ πηγῇ εἰς τὴν Μεσόγειον καὶ ἐσώθη χάρις εἰς τὸν φύλακα ἐνὸς φάρου. Ἐκτοτε δὲν ἔτρωγε ἄλλο φαγί.

— Τί θὰ φᾶμε σήμερον ; τὸν ἠρώτη ἡ γυναῖκα του. Καὶ αὐτὸς ἀπήντα μετὰ τὴν ἐσχέρειαν μαθητοῦ γνωρίζοντος ἓκ στήθους τὸ μάθημα :

— Φάρο.

Ἡ γυναῖκα του ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον καὶ ἠκούετο μουρμουρίζουσα :

— Αὐτὴ ἡ μονοτονία.. Θεέ μου, αὐτὴ ἡ μονοτονία. Τὸ κακὸν ἔθωσ ἀὐτὸ δὲν θὰ ἦτο τόσον μέγα, ἂν δὲν συνωδεύετο καὶ ἀπὸ μερικὰ ἄλλα. Δὲν ἦτο μονότονος εἰς τὸ φαγητὸν του μόνον ὁ κ. Κουκούλης. Ἦτο εἰς ὅλα του μόνονος. Ἐπῆγγαινε πάντοτε ἀπὸ ἓνα δρόμον. Ἐκοιμᾶτο καὶ ἐξυπνοῦσε τὴν αὐτὴν πάντοτε ὥραν. Ἐσφύριζε διαρκῶς τὴν μονωδίαν τοῦ Ῥιγολέττου καὶ ἐφιλοῦσε τὴν γυναῖκα του κατὰ Πέμπτην καὶ Κυριακὴν.

Ὅσον καλὴ καὶ ἀγαθὴ ἂν εἶνε μία γυναῖκα, πάντοτε θὰ πλήξῃ μετὰ τέτοια μονοτονία. Καὶ ἡ καϋμένη ἡ κυρία Κουκούλη εἶχε πάθει ἀπὸ πλήξιν. Πολλὰς φορὰς ἐσυλλογίζετο καὶ ἔλεγε :

— Τί κρῖμα αὐτὸς ὁ ἀνθρώπος νὰ εἶνε ἔτσι μονότονος!.. Θὰ σκάσω πειά. Διαρκῶς ὁ Ῥιγολέττος, ὁ αἰώνιος περίπατος μετὰ Ζαπτεῖον καὶ ἀπὸ τὸν ἴδιον πάντοτε δρόμον, ἡ σοῦπα μετὰ τὸ φάρο καὶ τὸ κατὰ Πέμπτην καὶ Κυριακὴν φιλί... Εἰνὲ ἀπελπισία.

Λέγουν ὅτι πρέπει νὰ φοβοῦμεθα τὴν γυναῖκα ὅταν ἀρχίσῃ νὰ πλήττῃ. Ἡ πλήξις διὰ τὴν γυναῖκα εἶνε κακὸς διάβολος. Ὁ κ. Κουκούλης ἔθωσ δὲν τὸ εἶχε καλοσκεφθῆ αὐτὸ, καὶ ἐξηκολούθει τὰ ἐβδομαδιαῖα φιλήματα, τὴν μονωδίαν τοῦ Ῥιγολέττου καὶ τὴν σοῦπαν μετὰ τὸ φάρο, ὡς ποῦ μὰ ἡμέρα ἔσπασε ὁ διάβολος τὸ πόδι του.

Ὁ Θεὸς νὰ σᾶς φυλάει ἀπὸ διάβολο μετὰ σπασμένον πόδι, ἀπὸ σημειωμένον διάβολο. Αὐτὸς ὁ διάβολος

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΤΟΥ "ΦΛΕΡΤ",

ΕΡΩΣ

Για τον σφοδρό τον έρωτα
Το μόνο γιατρικό
Είναι λουκάνικο μακρόν
Και μάλιστα ξερό!

ΣΤΗΘΙΚΑ

"Οσας από τοῦ στήθους σας πάσχετε ἄσθενείας
Μή τῶν γιατρῶν πιστεύετε τὰς τόσας θεραπείας!
Ἐγὼ πῶς θεραπεύονται, θὰ σᾶς εἰπῶ αὐταί
Μόνο γι' αὐτὰς σωτήριον εἶνε αἱ «ἐντριβαί!»

ΑΙΜΟΡΡΑΓΙΑ

Τὸ μόνο γιατρικό, γὰ τὴν αἱμορραγίαν
Εἶναι ἡ φραξις τῆς ὀπῆς μ' ἓνα μακρὸν ῥαπάνι
Αὐτὸ σᾶς λέγω ὡς σωστὴν βεβαίαν θεραπείαν
Ἐχει μεγάλην δύναμιν, πολλὰ μπορεῖ νὰ κάνῃ...

ΣΕ ΜΙΑ ΠΟΥ ΚΑΝΕΙ ΠΟΣ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΡΕΙ...

ΘΥΜΑΣΑΙ; . .

Θυμᾶσαι πουλάκι μου χρυσὸ
Τὰ πρωτὰ μας τὰ χρόνια
Ποῦ παίζαμε κνηγητὸ
Κρυφτό, καβάλλες, χιόνια;

Θυμᾶσαι ποῦ σ' ἐξέσταινα
Μὲ τὰ δικὰ μου χέρια
Τρίβοντας μ' εὐχαρίστησιν
Τὰ ἀπαλά σου χέρια;

Θυμᾶσαι ποῦ μοῦ βάραγες
Τὸ δόλιο μου κεφάλι
Κι' αὐτὸ τὸ δύστηχ' ἔκλαιγε
Γιὰ τὰ δικὰ σου κάλλη;

Θυμᾶσαι διὰν σ' ἐθύμονα
Καὶ μοῦφρευες σὰν χέλι
Κι' ἐγὼ σ'τὰ χόρτα τὰ πικρὰ
Σοῦ τράβαγα τὸ χέρι; . .

ΡΧΙΔΑΜΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

ΔΕΝΔΡΟΣΤΟΙΧΙΑ: Φ λ ε ρ τ (κατὰ γενικὴν ἀναζή-
τησιν)

ΒΟΥΛΗ: Ὑποσχέσεις περὶ χρυσοῦ αἰῶνος (χ ε ι -
μ ω ν ι ἄ τ ι κ ο πα ρ α μ ῦ θ ι) . . .

ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ: Σχέδια περὶ πολέ-
μου καὶ σ χ ε δ ῖ α ς μ ἔ κο ρ σέ .

ΟΔΟΣ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ: Εἰς ἀναζήτησιν νύμφης.
(Κωμωδία κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Ζαχαροπλαστείου Γιαν-
νάκη).

ΝΕΑ ΑΓΟΡΑ: Γ λ ῶ σ σ α . . . διὰ τὸν κ. Σωτη-
ριάδην.
'Ο Κόκκορας

ΑΠΟ ΔΩ ΚΙ' ΑΠΟ 'ΚΕΙ

ΤΑ ΣΥΧΝΑ ΤΑΞΕΙΔΙΑ

Ἡ κυρία κατεβαίνει τετράκις τῆς ἡμέρας εἰς τὸν
Πειραιᾶ. Ἐνας κύριος ποῦ κατεβαίνει καὶ αὐτὸς μὲ
τὸ ἴδιο τραῖνο καίεται ὄλος ἀπὸ περιέργειαν νὰ μάθῃ
εἰς τί ὀφείλεται αὐτὸ τὰ ἀδιάκοπον ἀνεθοκατέβασμα.
Ἐπὶ τέλους ἀποφασίζει νὰ τῆς ἑμιλήσῃ. Καὶ ἓνα
πρωτὸ ποῦ συνητήθησαν ἔπως πάντοτε 'στὸ ἴδιο βα-
γόνι τῆς πρώτης θέσεως, τὴν πλησιάζει μὲ ἄληθνη
ἀδρότητα:

— Κυρία μου, μιλ παρντόν, τόσον καιρὸν συντα-
ξειδεύομεν καὶ δὲν ἐλύσαμεν ποτὲ τὴν σιωπὴν.

— Τὸ νομίζετε ἀπαραίτητον νὰ λύσωμεν καὶ τι;

— Τὴν σιωπὴν τοῦλάχιστον.

Ἡ κυρία ἔμως ἐφαίνετο ὅτι ἤθελε νὰ ἀποφύγῃ καὶ
ἐπανέλαβε:

— Διὰ ποῖον λόγον;

— Πρὸ παντὸς κυρία μου διότι σᾶς θαυμάζω διὰ
τὴν ὄρεξιν ποῦ ἔχετε νὰ ἀνεθοκατεβαίνετε εἰς τὸν
Πειραιᾶ.

— Ναὶ αὐτὸ εἶναι ἀληθές. Κατεβαίνω πέντε φορές
τὴν ἡμέρα τοῦλάχιστον, πολλάκις δὲ καὶ δέκα, καμ-
μία φορὰ καὶ εἴκοσι.

— Καὶ εἴκοσι!.. Καλὲ τί λέτε;...

— Μάλιστα. Πολλάκις ἀνεθοκατεβαίνω καὶ εἴκοσι
πέντε φορές. Τί τὰ θέλετε. Τὸ ἓνα πόδι μου εἶνε εἰς
τὸν Πειραιᾶ, καὶ τὸ ἄλλο στὰς Ἀθήνας.

Καὶ ὁ κύριος ἐκπληκτός:

— Τὸ ἓνα πόδι σας στὸν Πειραιᾶ καὶ τὸ ἄλλο στὰς
Ἀθήνας!...

Καὶ μετὰ βραχεῖαν σιγὴν:

— Πόσον ἤθελα, κυρία μου, νὰ ἤμουν 'στῆς Πα-
ράγκας!!...

Ο ΔΙΜΟΚΟΝΤΟΡΟΣ

Εἰς τὰς 26 Δεκεμβρίου τὸ «Ἡμερολόγιον τοῦ Φλέρτ». 100 σελίδες — Λεπτὰ 40.

Ἡ Κωμωδία τῆς Εβδομάδος

Εἰς τὰ Ἐμπορικά

Ἡ ΚΥΡΙΑ. (πρὸς τὸν ὑπάλληλον). Ἔχετε κορ-
δέλλα;

Ο ΚΥΡΙΟΣ. (ὁ ὅποιος τὴν καταδιώκει ἐπὶ μίαν
ῥαυτὴν). Ἄ, σᾶς εὐρίσκω τέλος πάντων.

Ο ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ. (πρὸς τὴν κυρίαν). Τί κορδέλλα
θέλει ἡ κυρία;

Ἡ ΚΥΡΙΑ Γκρενὰ μεταξωτή.

Ο ΚΥΡΙΟΣ. Εἰσερχόμενος εἰς τὸ κατάστημα καὶ
πλησιάζων πρὸς τὸ μέρος τῆς ὥραιας ἀγοραστρίας).
Πρέπει νὰ προσποιηθῶ ὅτι θὰ ἀγοράσω καὶ τι.

Ἡ ΚΥΡΙΑ. (πρὸς τὸν ὑπάλληλον). Τρεῖς πῆγες σᾶς
παρακαλῶ.

Ο ΚΥΡΙΟΣ. (μὲ περισσὴν αὐθάδειαν). Τὰ μάτια
σας μὲ ἔχουν τρελλάνα.

Ο ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ. (πρὸς τὴν κυρίαν) Φθάνει τόσον;

Ἡ ΚΥΡΙΑ. (βλέπουσα κατὰ πρόσωπον τὸν ὀχλη-
ρὸν κύριον). Ὅχι, τ ρ ἄ β α κ ο ρ δ ἔ λ λ α . . .
ἀκόμη σὲ παρακαλῶ.

!!!

Δὸν Ζουάν

ΣΕ ΜΙΑ ΓΑΜΠΑ

Σηκώνονται μετὰξίνα φουστάνια
ποδόγυρος ἀνάλαφρος σηκώνεται
καὶ στὴ βροχὴ ποῦ ρίχνουν τὰ οὐράνια
δαχτυλιδένια γάμπα φανερώνεται.
Περίφημη, ὀλοστορόγγυλη, χυμένη,
ποῦ ὄλοι τὴν κυττάζουν λιγωμένοι,
ποῦ τριγυρνάει παντοῦ σὲ κάθε δρόμο
κι' ὁ οὐρανὸς γι' αὐτὴ θαρρεῖς πῶς βρέχει
κι' ὁ κόσμος ὄλος χάνεται γι' αὐτὴ
καὶ τὴν κυττοῦν μὲ φόβον καὶ μὲ τρόμον
μὴν πέσῃ τὸ φουστάνι καὶ κρυφτῇ!

ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Κάποιος νόμος τῆς χημείας
Καὶ τῆς φυσικῆς προσέτι
ξέρεις φῶς μου λέγει ὅτι
ἢ τριβὴ παράγει ζέση.
Ἔλα τώρα ποῦνε κροῖον
ἀγκυλιὰ νὰ κοιμηθοῦμε
νὰ μὲ τρίβης νὰ σὲ τρίβω
στὴ σιγμὴ νὰ ζεσταθοῦμε. . .

Ἄρτίκολλο

ΦΛΕΡΤ ΔΓ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ

Δίδα Λόλαν (Νεάπολις).
'Αλήθεια εἴχατε καυγάδες μὲ τὴν μαμμά σας ἐξ
αἰτίας τοῦ «Φλέρτ»;

Κων. Ρ.

Δίδα Φειφὴν (Μόδιςταν).
Θὰ σᾶς μαρτυρήσω.

Ἰωάννης Καντήρης.

Στῆς Εὐμορφες.

Εἶμαι! μικρός.. Ἐλευθερός. Ὁμορφος! τὸ πι-
στεύω!! στῆς ὀμορφῆς ἀνακινῶ πῶς μιὰ καρδιά
γυρεύω.

Ἄ-Τέλης.

Κύριον Κωνστ. Α. Φοιτητὴν.

Κρεῖττον σιγᾶν ἢ ὀμιλεῖν περὶ ἀπλῦτων... ἰδι-
κῶν σου.

Ἄ Γνωστός.

Mam'jelle Marie (ὀδὸς Μαυρομηχάλη).

Μᾶς πέθανες μὲ τοὺς ἐρωτὰς σου.

Λάκκος.

Δίδα Λελλικαν Ἀρσაკειάδα.

Τὸν ὀμάξες στῆς πάστες τοῦ χριστιανό... Κάνε δὰ
καὶ νισάφι. Κοντεύεις νὰ τὸν βάλῃς νὰ σοῦ ἀγοράσῃ
ζαχαροπλαστεῖον.

Ἄ Χημικός.

Δίδα Μανθὴν (ὀδὸς Ἐρμοῦ. Γυναικεῖοι πῖλοι).

Πῶς τὰ περῆς μὲ τὸν ἔμποροῦπάλληλον. Ἐμαθα
πῶς...

Γιερρούμπης.

ΕΙΡΑΙΒΥΣ

Πρὸς τὸ Enfant Gaté.

Δὲν σᾶς γνωρίζω. Ἀπὸ τὸ Φλέρτ ὅμως ἠννόησα
ὅτι εἶδτε πολὺ εὐγενής.

Μαρίκα (Συνοικία Πλάκας).

ΕΠΑΡΧΙΑΙ

Δίδα Μαλδίναν (Σύρον).

Καθόλου δὲν σᾶς ἐλπισμόνησα.

Κλαίων Φοιτητῆς.

Δίδα Ἐλενίτσαν (Ναύπλιον).

Αἰωνίως.. Μέχρι Τάφου.

Πιστός.

Κυρίαν Κατίαν (Πάτρας. Ψηλὰ Ἀλώνια).

Τὰ μπουτσοῦμα.

Νταραβέρης.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Θὰ εἶνε ἀπαραδέκτον πᾶν ὅ,τι ἀπο-
στελλεται εἰς τὸ «Φλέρτ» διὰ τὴν παρούσαν στήλην,
ἂν μὴ εἶνε καθαρογεγραμμένον καὶ πρὸ παντὸς ἐπὶ
ἰδιαιτέρου φύλλου χάρτου.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ:

ΜΩΦ = Της εβδομάδος.
 ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ ΦΑΛΤΗΣ = Διηγήματα.
 ΔΙΜΟΚΟΝΤΟΡΟΣ = Άριστοκρατία.
 ΔΑΝΔΗΣ = Έπιγράμματα.
 ΚΑΜΠΑΝΕΛΛΟΣ = Κωμωδία.
 ΚΟΚΚΟΡΑΣ = Έξαντρίκι.
 ΠΕΤΕΙΝΟΣ = Άλληλογραφία.
 ΔΟΝ-ΣΑΧΛΑΜΑΡΑΣ = Σκίτσα.
 ΚΑΡΑΝΤΑΣ = Εικόνες.
 ΔΙΣ ΖΟΛΑ-ΔΕ ΜΟΝΤΑΛ = Ποδόγυρος

ΦΛΕΡΤ

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

Έκδιδόμενον εν Άθήναις κατά Πέμπτην.

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

ΠΕΤΕΙΝΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

66 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 66

ΡΕΠΟΡΤΕΡ: ΔΙΑΒΟΛΑΚΙ - ΚΟΡΤΑΚΙΑΣ - ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ:

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΑΣ
 ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ
 ΣΤΡΑΒΟΣΥΛΟ
 ΣΦΟΥΓΓΗΣ
 ΑΝΦΑΝ-ΓΚΑΤΕ
 Α-ΤΙΜΟΣ
 ΡΑΦΑΗΛ
 Α-ΤΕΛΗΣ
 ΓΕΙΤΟΝΑΣ
 ΣΑΤΑΝΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Έτησία Δραχ. 6. - Έξάμηνος Δραχ. 3.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΤΩΝ ΘΕΑΤΡΩΝ

ΣΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

(Χειραφέτησις)

— Έχω μεγάλην μανίαν φιλίκατε με τα πολιτικά. Όρισμένοι είν ημην άνηρ θα διέπερα εις την πολιτικήν. Το όνειρόν μου είνε να ήμουν πάντοτε Κυβέρνησις.

— Ά, δέν θα σάς τό ηύχομην αυτό καθόλου Κυρία μου. Θα έ π έ φ τ α τ ε όπωσ και ή προχθεσινή. . . Και τότε ποίος θα έ λ ν ε τόσα έγκρημη ζήήματα ; . . Καθώς ξεύρετε όταν τιμώσ π έ φ τ η μία κυβέρνησις πρέπει να μη διδη λαβήν κακολογίας εις τοūs αντιπάλους της, πρέπει να είνε καθαρά, πρέπει τέλος να τ ά έχη δια λ υ μ έ ν α . . .

ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΤΩΣΙΣ

Φοβεράι πολιτικάι άποκαλύψεις έξω φρενών. Ηώς έπεσαν ή Κυβέρ- νησις από την πολλή τρεχάλα.

(Ένδοξοί μου σεμνόνυφοι μη βάλετε για το Θεό και πάλιν της φωνές. Απληθήτε μας(!). Η εικών αυτή άντεγράφη από το ήμερολόγιον του Ποδογύρου δι' ό ποτε λόγον δέν έκάματε, ούτε δια την καταδωξίν του ένηργήσατε).

— Κύριε Νικία δέν σάς ξαναείδα από τότε...
— Ά, ναι γιατί μαζί μου τ ά βρήκατε μπαστούνια....
(Μισή μερίδα καλαμπούρι κρού κατ' άνάγκην διό το κόμμο των κ. σεμνόνυφων).

(Βιτών).

Μεσα την α' πράξιν..

— Ψίτε... Δεσποινίς...
— Βλάκα.. Άφού με βλέπεις να περνά από μπροστά σου δέν κρατείς το φανάρι ;..

ΣΕ ΜΙΑ ΧΟΝΤΡΗ

Σ' αν βλέπω κάθε μέρα, της κόπης της παρειάς
να τρώς αν το σκυλάκι
και να μη δίδης ασπλαγην, 'σ της δούλας της φτωχιάς
ούτ' ένα κοκκαλάκι...

Λέγω με περιέργειαν : Πού σ' την όργη τα βάνει
τόσα ποικίλα βρώματα, τό στόμα τό πηχάιον σου,
κι' εν τούτοις δεν ήμπόρεσα να νοιώσω τό χαϊβάνι
πώς τρώς... τό αναγκαίον σου!
© ΜΥΤΩΣ

ΣΕ ΜΙΑ ΧΗΡΑ

'Ετσι μιὰ μέρα έγραψε
για' μ'ας τούς δυό ή μοίρα :
'Εγώ να είμαι όρφανός,
και σ' να ήσαι χήρα.
'Ελα, λοιπόν, να σμίξουμε,
κι' ό κόσμος ός σφυρίζη
'Υπέρ χηρών και όρφανών
κανένas δεν φροντίζει!...

© ΓΕΙΤΟΝΑΣ

(ΣΕ ΚΑΠΟΙΑ ΠΟΥ ΤΟ ΠΑΙΖΕΙ,
τό πιάνο έννοείται
κι' αν υποθέσετε άλλο τί
γι' αυτό με συγχ-οῦρείτε).

Κόρη άφησε τό πιάνο
πού με γλύκα τό βαρείς
κι' άρχισε να μάθης τώρα
άλλο όργανο μικρό μου,
και εάν θές τή συμβουλή μου
ένα φλάουτο να βεήης..

'Αρτίκοιο

Σ' ΕΝΑ ΓΝΩΣΤΟΝ

Φίλε μου τάρσενικό σου τό παιδί
τόν κόσμο σε σκοιτοῦρα πάντα βάζει,
και όποιος εντυχήση να τό ιδή
θα' ευρη πώς με κάποιον 'λίγο' μοιάζει.

Τή μία' μοιάζει κάποιον με φτερά,
τήν άλλη' μοιάζει κάπως τήν μητέρα,
άλλά κανείς δεν είπε μιὰ φορά
πώς 'μοιάζει και 'λιγάκι τού πατέρα.

Και σένανε σου' κόλλησε μαράζει
να ευρης τό παιδί σου τίνος' μοιάζει.

'Ο Δανδής

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΣΕ ΜΙΑ ΓΝΩΣΤΗ ΜΑΣ

Να τρογοπίνης τακτικά
σε είδα εις τήν μπύρα
και νεολαία γύρω σου
σφριγώσα να κινήται
κι' άκόμη σε ενόμισα
αδέσποτον και χήρα
άλλ' αφνης, να ό σύζυγος
να σε περιποιήται.
Κι' άμέσως ένθυμήθηκα
Τήν φόρα σου τήν τόση
πού ποζόν ν' αφήσης έσπενδες
και ποζός να σε γραπώση...

ΣΦΟΥΓΓΗΣ

Σ' ΤΟΝ ΑΔΑΜ

Δεν εξήλεψα κανένα από όλα τ' αγαθά σου,
Ούτε τόν Παράδεισό σου, ούτε άλλη σου χαρά.
'Ενα εξήλεψα μονάχα, και δικαίως-για' στοχάσου-
Πρώτε σύζυγε τού κόσμου. Σ'ν δεν είχες... πεθερά!

© ΠΑΠΠΑΣ

ΑΙ ΕΧΘΡΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΜΙΣΗ ΣΟΥ

Τήν καλημέρα μούκοφες σκληρή,
Και μούκοφες μαζ' και τή χαρά μου,
Μου' θόλωσες τή μαύρη μου ζωή
Και μαύρισες τήν έρημη καρδιά μου.

Τι σου'κανα ; Γιατί δεν μου' μιλείς
Και βούλωσες τό στόμα με τσερίσι ;
Γιατί παντοτεινά με τυραννείς ;
Γιατ' έχεις πρὸς έμέ άλογα μίση...

© ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ

ΣΤΟΝ ΟΙΔΙΠΟΔΑ

Δεν φθάνουν τα μαρτύρια, ή τύφλωσις, ή πείνα,
Τά τόσα σου παθήματα
Σε' μασκαρέφαν, βασιλιά, έδω εις τήν 'Αθήνα
Με βλάχικα ένδύματα !..

'Ο υποβολεύς

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΦΛΕΡΤ

ΒΟΗΘΗΝΑΙ

Με χαράν πολλήν έλαβον τήν έπιστολήν σου και με
περισσότεραν τήν άνέγνωσα κ. 'Α-Τέλη. Σε εύχαριστώ διά
τάς εύμενείς περί τού φύλλου μου κρίσεις σου και εύγνω-
μονώ διά τήν μεγάλην καλωσύνην σου. Μου γράφεις ότι τό
προχθεσινόν φύλλον μου σου έφάνη περισσότερο καλλιτε-
χνικόν άπό τά άλλα. Μερσί άγαπητέ. Φροντίζω, βλέπεις,
να φαίνωμαι όσω τό δυνατόν καλλίτερον. Τό διήγημα ός
και τούς στίχους έλαβον και βλέπεις τούς τελευταίους δη-
μοσιευμένους, ός και εκείνα τού «Πεταχτό Φλέρτ». Τό
«Δαρβινικόν» δεν έδημοσίευσα. Γιατί να πειράξω άνθρώπους
άβλαβείς ; Σου συνιστώ όμως να μη φοβείσαι καθόλου
διά τόν διευθυντήν μου, τόν κ. Ηεστεινόν. 'Ας γκρινιάζουν
οί σεμνότυφοι όσο θέλουν.

'Ελαβον τήν γελιογραφίαν Ροκαμβόλ φίλτατε. Δύνα-
σαι να μου στέλλης, ό,τι θέλεις χωρίς να με έρωτάς, με
τήν διαφοράν ότι ή διευθύνσις μου εινε τώρα εις τήν δδδν
Σταδίου άριθ. 66.

Είθε πολυ εύγενής, σ' αν άληθής Γαλάτης κ. Γοδ.
Μπιλλώ. 'Ακριβώς ό σκοπός τού φύλλου μου εινε εκείνος
πού μου γράφεις. Τό διήγημα λίαν προσεχώ.

'Ελαβον τήν έπιστολήν σου καλό μου 'Εγγιζέται. Τα
ποιήματά σου πολυ καλά φίλτατε, αλλά μερικά εινε τρέξ-
έξαντρίκ. 'Εντούτοις βλέπεις τινά δημοσιευμένα.

Καλλιτέχνα φόρα πέρνεις βλέπω δυνατή. Τό διήγημά
σου πολυ καλόν και λίαν προσεχώς θα τό ιδής να φηγουάρη
εις τάς στήλας μου.

Φιλτάτη Ζόια ός βεβαιώ ότι ή «Νύξ τής Πελα-
γίας» εινε πολυ καλή. Τό θέμα όμως τού διηγήματος
εινε εκ τού γαλλικου και δεν εινε πολυ νόστιμον. Για
στείλατε κανένα άλλο.

'Ελαβον τήν έπιστολήν σας κ. Δ'-'Επρέ. 'Ο μύθος
εινε έξοχος, αλλά εινε πολυ τολμηρός. Δεν έχω δίκαιον ;

'Απ' εκεί πού σου έγραφα προχθές θα πηγαίναμε εις
τήν έξοχήν φίλη 'Οδός Ζήνωνος. Είς τό Ζαχαροπλαστεϊον
όμως δεν θα έλθω, διότι με περιμένει τήν ιδίαν ώραν ή Δίς
Ζόια-δε-Μονά.

Μόνον για' τό χατήρι σου εγεινε εκείνο πού μου γράφεις
κ. Σκοπός. Να προσέχης άλλοτε εις τήν έπιγραφήν των έπι-
στολών σου. Τό ποιήμα καλόν και θα δημοσιευθί.

'Ελαβον τήν έπιστολήν σου φίλη Κικίτσα και εξετέ-
λεσα τήν παράκλησίν σου. 'Αναμφιβόλως όμως δεν είσαι Κι-
κίτσα, άλλ' άρσενικός.

Σας εύχαριστώ κ. Κονδυλοφόρε. Τήν έπιθυμίαν σας
εξετέλεσα. Τό «Φλέρτ» άγαπητέ εινε πάντοτε έξυπνο και
σπιρτόζο, και αν καμμιά φορά εινε όχι όπως τό θέλεις, για'τό
μην αιτιάζαι έμέ αλλά τούς κ. σεμνότυφους.

'Ωραϊόν τό έπίγραμμά σου 'Απελλη Τό αίνιγμα όμως
εινε κάπως υπέρ τό δέον χονδρόν 'Οχι δα και έτσι βρέ παι-
δί. Δεν αξίζει.

Πές του εκείνου τού φίλου να μ'ας λυπηθί Πειραική
'Αναγνώσα. 'Ενας συντάκτης μου τόν ξέρει καλά. Σε ποιά
σκουροταβέρινα άρά γε αυτή τή στιγμή να κυλταται ;

'Ελαβον τήν έπιστολήν σου Καλαποδόμουτρο (πό...
πό...). Τό ποιήμα αναμφιβόλως εις τό προσεχές μου φύλλον.

'Ελαβον τήν έπιστολήν σας αξιότιμε κ. Σολδβ -Συνα-
γήρα και με χαράν εξετέλεσα τήν έπιθυμίαν σας

Θα είσαι φαίνεται πολυ λαμπρό παιδί 'Ανθος 'Αφανός.
Δι' εκείνο είδα ότι έχεις δίκαιον αλλά μη είσαι τόσοσν αυ-
στηρόν. Προσεχώς θα ιδής πράγματα ώραιότερα.

Είσαι σωστός παλληκαράς βλέπω ενδοξέ μου 'Αρχίδαμε.
'Ωραία τά ποιήματά σου, αλλά πολυ τολμηρά βρέ παιδί.

'Εκείνο πού μου γράφεις τόβλέπεις εις τό «Πεταχτό Φλέρτ».

Είμαι εις τάς διαταγάς σας πάντοτε κ. 'Αλεπουδάκη και
τήν παράκλησίν σας κατά γράμμα εξετέλεσα. Πολυ άπλοΐ-
κός θα εινε εκείνος πού σου υπεκρίθη τόν ρεπόρτερ τού Φλέρτ.
Δεν τού δίνατε μιὰ σβερχιά;...

'Ελαβον τήν έπιστολήν σας Μάντεων Πύρτανι άγαπητέ
Κάλχα. 'Ητο δυνατόν να μη δημοσιεύσω τά άποτελέσματα
των μαντειών σου ; Μάθε όμως ότι άλλην φοράν δεν θα δη-

μοσιεύσω τίποτε ούτε ιδικόν σου ούτε άλλου φίλου μου δια
τό «Πεταχτό Φλέρτ» αν δεν εινε γεγραμμένον επί ιδιαίτε-
ρου φύλλου χάρτου.

Τιμή μεγάλη δι' έμέ ήτο να λάβω τήν επί πολυτελοῦς
και διηγησιαμένου χάρτου έπιστολήν σας κ. Μαγκουροφόρος
(τί χονδρό ψευδώνυμον !.. 'Αλλάξατέ το, θα με υποχρεώσετε).
Τό ζήτημα εκείνο, σεις βεβαίως δύνασθε να κανόνισητε και
να μου γράψητε. 'Εγώ είμαι πάντοτε εις τάς διαταγάς σας.
'Εκείνα πού μου γράφετε τα βλέπετε όλα εις τό «Πεταχτό
Φλέρτ».

Γράφετε πολυ ώραία βλέπω Φωτοβόλον 'Αστρον. Τό δι-
ήγημά σας έξυπνότατον και πολυ καλά γραμμένο. 'Αλλά
για' συλλογισθήτε με τί άνθρώπους έχω να κάμω !.. 'Ο,τι
άλλο θέλετε στείλατε και είμαι όλον σας διαταγάς σας

Δεν έπαυσες βλέπω να μ' αγαπής φίλον 'Αρτίκοιο. Σεις
οί χημικοί βλέπω είσθε δλο καρδιά. Τα ποιήματά σου εινε
σπάνια καιτοι πολυ τολμηρά και δη σ'ας περιστάσεις όπου
μάς δέρνει τυφος. Μα έγω βλέπεις τα δημοσιεύω.

'Ελαβον τήν έπιστολήν σας κυρία Χήρα (1 !). Τήν
παράκλησίν σας δεν εξετέλεσα όχι δι' άλλον λόγον, αλλά
διότι να άπευθύνη κανείς παραίνεσιν σε ένα πενηντάρη δεν
εινε ούτε να λέγεται. 'Αφήσατέ τον λαϊκόν να κουρεύεται.
Μα πέτε μου είσθε άληθινά χήρα ή καίτοις άρσενικός κρύ-
πεται υπό τό ψευδώνυμόν σας ;

'Ωραϊόν και πολυ τής έποχής τό διήγημά σας κ. Ζω-
γράφε. Θα τό δημοσιεύσω προσεχώς. 'Εχετε όλίγην ύπομο-
νήν. Τό διατί τό έννοείτε.

Πολυ άργά έλαβον τήν έπιστολήν σου κ. Μπίχη. 'Ως
εκ τούτου τό διήγημα μεθαύριον.

'Ωραία και τό διήγημα και τό ποιήμα κ. Κώσσο-Σφήκα.
'Αναμφιβόλως εις τό προσεχές θα έχουν τήν θέσιν των.

ΒΕΙΡΑΒΥΣ

'Αγαπητότατε κύριε, σεις πού μου γράφετε δια τό αυ-
τόθι 'Ωρείον, έλαβα τήν έπιστολήν σας. 'Επρεπε να είχατε
ένα ψευδώνυμον τούλάχιστον. 'Η έπιθυμία σας θα εκτελεσθί.

ΠΑΡΧΙΑΙ

Μα σ' είσαι βλέπω χρυσό παιδί Συριανό Τσακινάκι.
(Σύρον). Πόσον έπεθύμουν να σε γνώριζα και πρὸ παντός
πόσον σε εύγνωμονώ.

'Ενδοξέ και φίλων άριστε Γιάννη Μάγκα (Κόρινθον)
είμεθα καλά μέχρι ώρας, άφου έχεις τήν καλωσύνην να μ'ας
ρωτάς. Τό αυτό έπιθυμούμεν και δι' εσε, αν και δεν υπάρχει
κανείς φόβος περί τού εναντίου πρὸς τό παρόν, λαμβανομένου
υπ' όψιν τού επικρατοῦντος ψύχους.

'Εσχον τήν τιμήν να λάβω τήν έπιστολήν σας κ. Πο-
λυχρονόπουλε. (Σελίνιτσαν). Τό ποιήμά σας πολυ καλόν και
εις τό προσεχές φύλλον μου θα δημοσιευθί. Πως τα περνάτε
αυτοῦ άγαπητέ με τόν χειμώνα ; Φροντίζετε δια τό φύλλον
μου ;

'Ελαβον τήν έπιστολήν σας και εξετέλεσα τήν παρά-
κλησίν σας κ. Σταυρόπουλε (Πάτρας). Τό ποιήμα εκείνο
πολυ καλόν και τό βλέπετε δημοσιευμένον.

'Ελαβον τήν έπιστολήν σου άγαπητέ μου 'Αργε, ('Αργος).
'Επειδή όμως εινε άργά εις τό προσεχές μου φύλλον θα δη-
μοσιευθί ή «Λύρα».

'Ελαβον τήν έπιστολήν σας 'Ελπιδοφόρος 'Αγκυρα.
(Κόρινθον) Εύχαριστώ πάρα πολυ δια τήν καλωσύνην σας.
Τήν συνδρομήν έλαβον και εύχαριστώ. Σας παρακαλώ όμως
να άναμείνετε όλίγον διότι θα κάμω ανατύπωσιν των πρώ-
των μου φύλλων άτινα όλετελώς έχου εξαντληθί.

ΒΕΩΤΕΡΙΚΟΝ

Σε καλό σου !.. Τί ψευδώνυμον εινε αυτό με τό όποϊον
μου γράφεις κ Βιάξ (Κρήτη) ; Φρόντισε να τό αλλάξης γρή-
γορα. . . Είσαι όμως πολυ καλός και φαίνεται έχεις βαθείαν
γνώσιν των πραγμάτων τού κόσμου. Είθε να είγον όλοι τήν
κρίσιν σου άγαπητέ φίλε ώραϊόν τό ποιήμα τού Καρχαρία
και προσεχώς θα δημοσιευθί.

Και πάλιν έπαναλαμβάνω πρὸς όλους σας. Να μη άρ-
γήτε εις τήν άλληλογραφίαν σας. Τό πολυ μέχρι της Δευτέ-
ρας πρέπει να έχω τάς έπιστολάς σας.

Χαίρετε... ΤΟ ΦΛΕΡΤ

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ...

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ ΜΑΜΜΗΣ

Μιά φορά κι' ένα καιρό, έζωσαν σ' ένα χωριό μιά γρηά, γρηούλα με τὰ κάτασπρα μαλλάνια της, με τὰ στρογγυλά γυαλιάκια της, κι' είχεν ένα γνιό σακατεμένο, πενήντα χρονών γέρο κι' αυτόν με κακά γεράματα. Καθημερινώς εδόξαζεν ή γρηούλα τόν Θεό γιατί τής έχόρισε ένα εγγόνι, τὸ γνιό τοῦ γνιου της, ένα ὄμορφο δλόξανθο παιδί ἴσα με δεκαπέντε χρονών. Ήταν κομματάκι ζωηρούτσικος, μὰ παιδί ἦταν, κι' ἔαν ἔκανε καμμιὰ τρέλλα, τοῦ τήν συχωρούσεν ή γρηά. Μοναχά τή τεμπελιά του δέν μπορούσε νὰ χωνένη, και τόν ἔπερνε μαζί της δταν ἐπήγαινε γιά ξύλα. Ὁ χειμῶνας ἦταν κρύος. Ήτοιρούριαζαν οἱ γέροι.

Μιά ἡμέρα ποῦ τὸ κρύο εἶχε σφίξει στὰ γερά, ἐπῆρ- ρεν ή γρηά τὸ εγγόνι, ἐφορτώθησαν τὰ σακκούλια και ἐκίνησαν γιά τὸ δάσος. Ὅταν ἐφθάσαν ἐκεῖ ή γρηά εἶχε μισογεμίση στὸ δρόμο τὸ σακκούλι της, μὰ τοῦ εγγονοῦ της ἦταν ἀκόμα ἀδειανό. — Βρὲ ἀκαμάτη, τοῦ εἶπε, θὰ μάσης ξυλαράκια ; — Ἄκου νοννά τί ἐσκέφτηκα ! Γιά νὰ ζεσταθοῦμε παίζουμε τὸ τρεχατό ; — Ἄ νὰ χαθῆς μουρλέ. Στὰ παιχνίδια εἶνε πάντα ὁ νοῦς σου. Αἱ ! μὰ κρυώνω ! Τί θὲς νὰ κάνω ! . . — Ἔλα ἐδῶ κοντά μου και κάτσε ἀπάνω στὸ ροῦ- χο μου. Τὸ εγγόνι εἰμίωσε και ξαπλώθηκεν ἐπάνω στὸ ροῦχο τῆς γρηᾶς.

Σιγὰ σιγὰ ζεστάθηκε τὸ κορμί του, μὰ τὰ χέρια του ἐκρύωναν. — Χῶσε τα μωρὲ παληόπαιδο στὸ κόρφο μου τοῦ εἶπεν πάλι ή γρηά. Καὶ τὸ εγγόνι ἐχόσε τὰ χέρια του στὸν κόρφο, τῆς γρηᾶς. Κι' ἐκεῖ ζεστάθηκαν τὰ ξυλασμένα δάκτυλά του, και σὲ λίγο ἐβρῆκαν τήν εὐκηνισίαν τους, κι' ἀρχῆσαν νὰ κουνιούνται τόσο ποῦ ή γρηά ἐφουρκίστηκε και τοῦ εἶπε : — Βρὲ θὰ συχάσης ; . . — Στάσου, νοννά, νὰ ζεσταθῶ, γιατί κρυώνω ! — Βρὲ σύρε στὸν ἔξω ἀπὸ 'δῶ ! Καὶ με τὰ γεροντικά της χέρια ἐσκοίντησε τὸν ἔγ- γονο. Μ' αὐτὸς ἐτήραγε νὰ ζεσταθῆ, κι' ἐζεσταινότατε κοντὰ 'στὴ γρηά, και στὸ τέλος ἄναψε, ἐφλόγωσε τόσο ποῦ ἔκαψε και τή γρηά...

Βρὲ σκυλί ἀδιάντροπο, τοῦ ἔλεγε ὁ πατέρας, ὕστερα δταν ἐγύρισαν 'στὸ σπῆτι, δέν ἐντράπηκες μωρὲ τῆ μάν να μου ; — Γιά στάσου πατέρα, και μὴ βρίζεις Προ- τήτερα δέν μοῦ λές, ἐντράπηκες ἐσὸ καθόλου, τῆ δική μου μάννα ; αἱ ;

Ὁ Κύρ-Μάρκος

Το Διαγωνισμάκι του "ΦΛΕΡΤ"

Ίδου λοιπὸν ἀγαπητοὶ μου φίλοι και ἐρατεινοὶ φίλοι μου. Τὴν βλέπετε αὐτὴν τὴν ὄμορφη κοπέλλα, αὐτὴν τὴν très chic δεσποινίδα ; . . τὴν βλέπετε ; Γιά κνιτάζατε τὴν καλά . . . Καλά, μὰ πολὺ καλά . . Ἰδέτε

τὴν στὰ μάτια . . . Ἐκ πρώτης ὄψεως δέν μπορείτε νὰ τὴν γνω- ρίσετε βέβαια . . . Καὶ ὅμως εἶνε γνωστὴ εἰς ὅλους μας. Ὁ ζω γόλφος μου ἐπέτυχε τὸ σκίτσο της θαυμάσια, και δέν θὰ δυο κολενθῆτε. Λοιπὸν ἐμπρὸς ὄλοι σας . . . Σᾶς ἐρωτῶ : — Ποιὰ εἶνε ; — Πόσους και ποίους ἐραστὰς ἔχει ; — Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἕνας φίλος μου φαρμακοποιὸς ἔφαγε τοῦ κόσμου τὸ ξύλο ἀπὸ ἕνα φοιτητὴν ἐξ αἰτίας της ; Αὐτὸ ἀγαπητοὶ μου φίλοι εἶνε τὸ διαγωνισμάκι, τὸ ὁποῖον σᾶς προκηρῶσοω διά τὸν μῆνα αὐτόν. Τὰς ἀπαντήσεις σας θὰ τὰς δέχομαι μέχρι τῆς 27 το. μηνὸς Δεκεμβρίου. Ἡ ἀπάντησις ἐκεῖνη ἦεις θὰ εἶνε ή ἀληθὴς, θὰ δημοσιευθῆ εἰς τὸ «Φλέρτ» τῆς 31 Δεκεμβρίου και ὁ ἐπιτυχὸν θὰ λάβῃ ὡς βραβεῖον τὰ ἔξης δῶρα : 1) Ἐπὶ ἕν ἔτος δωρεὴν τὸ «Φλέρτ». 2) Τὸ ἔξ ἑκατὸν σελί- δων Ἡμερολόγιον τοῦ «Φλέρτ» τὸ ὁποῖον θὰ ἐκδοθῆ τὴν 26 Δεκεμβρίου και 3) Δέκα (10) χρυσὰ φράγκα. Ὅυδὲνα ὄρον, οὐδὲνα περιορισμὸν θέτει τὸ «Φλέρτ» εἰς τοὺς φίλους του. Ὅνόματα και ψευδώνυμα εἶνε δεκτά. Ἐνα μόνον. Ἐκαστος λῆτης διὰ νὰ ἔχη δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὸ διαγω- νισμάκι, πρέπει νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «Φλέρτ» (Σταδίου 66) τρεῖς ἀπαντήσεις. Μίαν με χρονολογίαν 12 Δε- κμβρίου, ἄλλην με χρονολογίαν 19 Δεκεμβρίου και τὴν τρίτην με χρονολογίαν 26 Δεκεμβρίου. Διὰ νὰ εἶνε ὅμως δεκτὴ πᾶσα ἀπάντησις πρέπει νὰ συνοδεύεται και ἀπὸ τὸ τετραγωνίδιον ἐκεῖνο ποῦ εἶχει πλαγίως τὴν λέξιν ΦΛΕΡΤ και εἶνε ἐπὶ κεφαλῆς τῆς 15 σελίδος. Ἐμπρὸς λοιπὸν νὰ σᾶς δῶ . . . Θὰ τὴν βρῆτε φίλιται ; Πολὺ φοβοῦμαι ὅμως, ὅτι χωρὶς ἄλλο θὰ τὴν πετύχῃ καμμιὰ τοακλίνα ἀναγνώστριά μου. Νὰ ἰδοῦμε . . . Ἐγὼ εἶμαι ἔτοιμον και περιμένο.

ΠΕΤΑΧΤΟ ΦΛΕΡΤ

— ΑΘΗΝΑΙ

* Κοπέλλα μου καλὴ εἰς τὴν ὁδὸν Πατησίων δέν ἠσυχάζεις καθόλου μανθάνω. — Ἰδίως αἱ μετὰ τοῦ κ. Δ. Σ. σχέσεις σου κατέ- στησαν σκανδαλώδεις. — Γιατί δέν προσέχεις. Δέν γνωρίζεις ὅτι ἔχεις ἕνα φοβερὸν ἀντεραστήν ; * Μὰ δέν εἶπαμε δὰ και ἔτσι ἀγαπητὲ κ. Σ. — Σὺ κοντεύεις νὰ γίνης ἀναπόσπαστον ἡμῶς τῆς Ἄρσακειαῶδος σου. — Στὸ σχολεῖο μαζί, στὰ ἐμπορικά μαζί και εἰς τὸν Κῆπον μαζί. Εἶνε πάρα πολὺ. — Φρόντισε τοῦλάχισον νὰ βρῖσκεσθε μαζί, και εἰς ἔλα τὰ ἄλλα μέρη... * Δεσποινίς Πιπίτσα εἰς τὴν ὁδὸν ἐκεῖνην τῆς Νεαπόλεως ποῦ διασταυροῦται με τὴν ὁδὸν Σόλωνος πολλὰ πράγματα μανθάνω γιά σᾶς. — Ἰδίως τὸ τῶσφ προκλητικὸν στήθος σας σκαν- δαλῆζει τόσοις. — Δέν σὲ κατηγορῶ ὅμως γιάυτὸ ἀγαπητή μου. Σεις ή μοδίστρες τῶχετε αὐτὸ τὸ καλὸ. * Χά . . . χά . . . Τὴν ἔπαθες Κωστάκη Ν. (Νεάπολις). — Τώρα φρόντισε διὰ τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ. — Ποῖος σοῦ εἶπε νὰ κυνηγᾶς Γαλλίδες ; — Δέν ἤξευρες βρὲ παιδί μου ὅτι αὐτὲς ἔχουν μαζί τους και πολλὰ γαλλικά πράγματα ; * Δεσποινίς Νόρ... θραῦσιν, θραῦσιν σωστήν, κά- μνετε. — 24 μέχρι τοῦδε ἔχετε. Δυὸ ντουζίνες σωστές ! — Μὰ πάρете πρὸς χάριν μου και τὸν καῦμένο τὸν Δόν. Εἶνε καλὸ παιδί. * Ἐνδοξέ μου ἀρχιλιμνοκτόρε τοῦ Μεταξουρ- γείου Νίκο, κάθησε ἠσυχα βρὲ παιδί. — Παραπονοῦνται πολλοὶ μαζί σου. — Στὴν δενδροστοιχίαν χαλᾶς τὸν κόσμο. * Φίλε κ. Παναγιωτάκη ἔμαθα ὅτι χονδρικῶς ἐπίασες δουλειά. — Με τὴν σπητονοικοκυροπούλά σου. — Μπράβο σου. Ἐγὼ σὲ συγχαίρω. — Εὐρεις τί γούστο ἔχει νὰ τὰ ψήσης με τὴν κόρη τοῦ σπητονοικοκύρη σου ; — Εἶνε ζάχαρη . . . θεός . . . * Εἶσθε πολὺ λεπτὴ μαμζέλ Ρ. παρὰ τὴν ὁδὸν Ἁγίου Κωνσταντίνου. — Και γιάυτὸ φαίνεται σᾶς ἀρέσουν οἱ ἄνθρωποι ποῦ ἔχουν σχέσιν με τὰ λεπτά πράγματα, με τὰ σύρματα θέλω νὰ πῶ. — Δέν δύναμαι ἄλλως νὰ ἐξηγήσω τὰς ραγδαίας σχέσεις σας με ἐκείνους τοὺς δύο τηλεγραφετᾶς. * Ἄλλὰ και σεις Κυρία Κ. εἰς τὴν ἰδίαν ὁδὸν γιάτι μᾶς κάμνετε τώρα τὸ βαρὺ.

Γιά θυμηθῆτε νειᾶτα. Ποῦ εἶνε ἐκεῖνη ή πε- ριοδεῖα τῆς Κρήτης ! . . * Ἀγαπητὲ κ. Δ. Κον. δέν ἔχω ἀντίρρησην διὰ τὰς με τὴν Μάττη σχέσεις σου. — Μὰ τί διάβολο εἰς τὸ κεντρικώτερον μέρος σοῦ δίδει συνεντεύξεις. — Κάθε ἀπόγευμα εἰς τὴν γωνίαν Πινακωτῶν- Ἀκαδημίας. Δέν εἶνε σωστό. * Θὰ σᾶς μαλώσω πολὺ, μαμζέλ Ε...α. — Πολὺ θὰ σᾶς μαλώσω. — Δέν πρέπει νὰ φαίνεσθε τόσο σκληρὰ σ' αὐτὸ τὸ καλὸ παιδί τὸν κ. Τ...ν. — Σᾶς ζητεῖ νὰ βλέπεσθε συχνότερα. — Διατί τοῦ τὸ ἀρνεῖσθε ; * Δεσποινίς Ἀλεξάνδρα εἰς τὴν ὁδὸν Μ. δέν ἐκάματα καλὴν ἐκλογὴν ἐραστοῦ. — Εἶνε πολὺ μυταρᾶς και δὴ σπανός. Εἶνε ἀλη- θεια ; — Τίς σῖδε ὅμως. Σεις ποῦ τὸν διαλέξατε ἔτσι καί. θὰ ξεύρετε. * Πολὺ κοτσομπολιὰ μανθάνω λαμβάνει χώραν στὸ σπῆτι σας κυρία Ἐλένη. — Μαζεύεσθε ὄλες και ὄλοι—γιάτι ἔρχονται και ἀρσενικοὶ—και χαλάτε τὸν κόσμο. — Τί διάβολο, δέν σᾶς φθάνει τὸ χαρτοπαίγιον ;

— ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

* Τώρα μπορῶ νὰ μὴ σᾶς ἀγαπῶ δεσποινίς Ν. ποῦ ἠκούσατε τὴν συμβουλὴν μου ; — Σημειώσατε δὲ ὅτι αὐτοὶ οἱ γυμνασιόπαιδες εἶνε ὄλοι λαμπρὰ παιδιὰ.

— ΕΠΑΡΧΙΑΙ

* Παραδέχομαι τὸ ἐν πλάτει κόρτε κ. Διαν... (Καλάμαι). — Ἄλλὰ ὄχι και με καυγαδάκια. — Ἐν εἰρήνῃ βρὲ παιδί, ἐν εἰρήνῃ. — Γιατί τὸν φοβερίζεις αὐτὸν τὸν καῦμένο τὸν Νικ. — Ἀφῆσε τὸ τὸ παιδί νὰ κάμῃ τὴν εὐκολία του. * Τί, με τὸν ἀνταποκριτὴν μου τὰ ψήσατε δε- σποινίς Ρίρα (Σύρον). — Σᾶς εἰδοποιῶ. Εἶνε μεπερμπάνταρος πρώτης. * Μαμζέλ Φλέρια (Ζάκυνθος) εἶνε ἀδύνατον μαν- θάνω νὰ σᾶς φύγῃ αὐτὴ ή φοβερά μουσικομανία. — Κάθε μέρα πιάνο. Γράφατέ μου, προσδεύετε ; * Κυρία Νίκο Δημ. (Βόλος) ὑπάλληλε ἐνὸς με- γάλου καταστήματος πολὺ συχνάζετε εἰς τὴν Ἑβραϊ- κὴν συνοικίαν. Γιατί ; — Ἄναμφιδῶως θὰ σᾶς πονεῖ τὸ δόντι... — Ἄν θέλετε γράφατέ μου νὰ σᾶς φανῶ χρήσιμον. * Au rénoir λοιπὸν τὴν προσεχῆ Πέμπτην με χίλια φιλιὰ

ΤΟΦΛΕΡΤ

Εἰς τὸ Γωνιαῖον

8888 Ἀθηναῖος-Καλαμῳότου 8
Οἱ κ. κ.

ΕΛΕΥΘ. ΦΡΑΓΚΟΥΔΗΣ ΚΑΙ ΤΣΑΣ

θὰ παρακαλέσωσι τὰς εὐγενεῖς Κυρίας καὶ Δεσποινίδας νὰ μὴ λησμονήσωσι κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν χειμερινῶν εἰδῶν τὸ **Κατάστημά** των.

— Καυμένη πὼς θέλεις νὰ σὲ χαιρετῶ, ἀφοῦ εἶσαι τόσον κακοενδεδυμένος...
— Ἦ σε με ἀδερφεῖ δὲν μπορῶ νὰ βρῶ ράπτῃ τοῦ γούστου μου.
— Διάβολο! Λησμονεῖς τὸν κ. Παπαγεωργίου εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου ἔναντι τῆς οἰκίας Καραπάνου; Σὲ κατασκευάζει κοῦκλα ἐντὸς 48 ὥρῶν καὶ μὲ πόσα βαπτικὰ νομίζεις; μόνον μὲ 30 δραχμάς.

ΤΙΣ θὰ ἐπίστευε ποτὲ ὅτι εἰς χοροδιδάσκαλος μετέβη ἐπίτηδες εἰς Παρισίους διὰ νὰ τελειοποιηθῆ εἰς τὴν ἐπιστήμην του;

Καὶ ὅμως εἶνε ἀληθές· Εἶνε ὁ κ.

ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ

ὁ μόνος ἰδρυτῆς Παρισίνης Σχολῆς χοροῦ ἐν Ἀθήναις εἰς τὴν Πλατείαν Κάνιγγος. Μαθήματα εἰς Κυρίας καὶ Δεσποινίδας 3—5 μ. μ. καθ' ἑκάστην. Τί δὲ νὰ εἰπῆ κανεὶς καὶ δι' αὐτὸν τὸν λαμπρὸν νέον, τὸν ὑποδιευθυντὴν τοῦ χοροδιδασκαλείου τὸν κ. **ΚΟΝΤΟΜΙΧΑΛΟΝ**;

Ἐν μιᾷ λέξει:

Τελειώτης Παρισινή.

ΟΔΟΙ

Τὰ δῶρα τῆς **“ΕΣΠΕΡΙΝΗΣ”**, Νέον λαχείον ἀπὸ τῆς 21 Νοεμβρίου μὲ κέρδη μεγάλα καὶ ἐπιτυχῆ. Σύστημα Ἀμερικανικώτατον καὶ διὰ τοῦ ἀναγνώστῃς ἐπιωφελέστατον. Αἰτιομερεια καθ' ἑκάστην εἰς τὴν **“Εσπερινήν”**.

Ἐπάρχει τέλος πάντων ἐν Ἀθήναις, ἐν ἄριστον χοροδιδασκαλεῖον. Εἶνε τὸ τοῦ κ. **Μακροῦ** εἰς τὴν ὁδὸν Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἀριθ. 1. Ὁ κ. Μακρῆς εἶνε ἐπιστήμων εἰς τὸ εἶδος τοῦ ἀσχοληθεὶς καὶ σπουδᾶσας τὴν λαμπρὰν ἐπιστήμην του.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ: Αἱ εἰς τὸ «Φλέρτ» καταχωρούμεναι ἀγγελίαι πληρῶνται τὴν ἐπομένην τῆς δημοσιεύσεως.

— Σὰς τὸ λέγω καθαρὰ ἀγαπητέ μου.. Δὲν σὰς βλέπω καθόλου κομψόν.

— Μὰ ἐπὶ τέλους τί θέλετε νὰ φορέσω γιὰ νὰ εἶμαι κομψός;

— Πρῶτον καὶ κύριον. Καπέλλο καὶ φουκὸ καὶ λαιμοδέτην ἀπὸ τὸ **Εἰδικόν**. Εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου ἔναντι θεάτρου Τσόχα

— Ἔπειτα;

— Κάμειτε πρῶτα μίαν ἐπισκεψιν **σὸ Εἰδικόν** καὶ ἔπειτα σκεπτόμεθα.

Ὁ κ. Σωτήριος Ντάνος ὁ ἐπὶ τόσα ἔτη διευθύνων τὸ μέγα ὑποδηματοποιεῖον τοῦ κ. Τσάμη, ἤνοιξε ἕνα πολὺ πολὺ καλλιτεχνικὸν ὑποδηματοποιεῖον εἰς τὴν ὁδὸν Ἱπποκράτους Ἀρ. 3. Ἐναντι τῆς Βασιλικῆς Βιβλιοθήκης. Τὸ Φλέρτ τὸν συνιστᾷ.

— Καυμένη πὼς θέλεις νὰ σὲ χαιρετῶ ἀφοῦ σὲ βλέπω χωρὶς γάντια.

— Πὸ πού θέλεις νὰ πάρω ;...

— Τί διάβολο, δὲν ξέρεις τὴν Ganterie Francaise; ποῦ κάμνει γάντια ἐπὶ μέτρω μὲ μόνον 5 δραχμάς τὸ ζεῦγος.

— Ποῦ εἶνε;

— Περὶερρος εἶσαι; Εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου— Κολοκοτρώνη ἀρ. 1. Κάτω τῆς Μουσικῆς Ἐταιρίας.

Ὁ κ. ΠΕΤΡΟΣ ΓΑΛΛΟΠΟΥΛΟΣ Ράπτης καὶ Διδάσκαλος τῆς Κοπτικῆς εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου — Γεωργίου Σταύρου. ἀρ. 47.

Φαλλίδι ἐπιστημονικόν. Τέχνη καὶ ἐφαρμογὴ ἀπαράμιλλος.

δ. Συστ. Τὸ Φλέρτ συνιστᾷ τὸν κ. Γαλλόπουλον.

Ἔτσι οἱ ἡμεροδελκταὶ Σαλιδέρου εἶνε οἱ τελειώτεροι ἐκ τῶν μέγιστον τούδε ἐκδοθέντων.

Σημῆματα καὶ χροῖματα κατὰ μὲτρίδας.

Ὁ κ. ΠΕΤΡΟΣ ΓΑΛΛΟΠΟΥΛΟΣ εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου, παραπλευρῶς τῶν μηχανῶν Σίγγερ. Τὸ κατάστημα τοῦ κ. Σπηλιοποῦλου ἀληθῶς εἶναι μοναδικόν ἐν Ἀθήναις. Ὁρολόγια σπανίας ἀκριβείας περὶ τὴν ὥραν καὶ ἐκπάγλου τέχνης, εἰς τιμὰς ἀπιστεύτως εὐθηνάς. Πρωτοφανές... ἀτάστη μα τελείως τῆς μόδας, κατάστημα διὰ τοῦ νέου τῆς ἐποχῆς. Ὁρολόγια ἔξοχα ὄλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν συστημάτων.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ ΣΤΕΡΕΑ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ
ΣΤΟΥ Α. ΜΙΝΑΡΑΔΟΥ
ΕΝΑΝΤΙ ΕΘ. ΤΥΠΟΓΡΑΦ.

— Τέλος πάντων ἀδερφε βρῆκα τὴν ἡσυχίαν μου. Μόνην ἀπὸ τὸν καιρὸ ποῦ καπνίζω ποῦρα καὶ οἰγαρέττα τοῦ Σκοπελίτη δὲν ἔχω κανγάνες μὲ τὴν γυναῖκα μου. Καλὸ μαγαζὶ καὶ εἰς τὴν ὁδὸν Γ' Σεπτεμβρίου.

Τὸ Ἀριστοκρατικώτερον,
Τὸ Ὁραιότερον,
Τὸ καλλίτερον καὶ τὸ πλέον ἁρμονικόν

Μυροπωλεῖον τῶν Ἀθηνῶν εἶνε τὸ τοῦ κ.

ΚΥΡΙΑΚΟΥ

εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου ἀριθ. 17 ἔναντι τῶν Βασ. Σταύλων.

Ἀρώματα, ἔξοχα καὶ ὄλα εὐρωπαϊκά.

Εἰς τὸ κατάστημά του, τὰ περίφημα Ideal, καὶ τὰ μεγάλης φήμης Imperial καὶ τὰ γλυκύντατα Feria.

Ὁ κ. Κιριακὸς εἶνε ὁ μόνος καλλιτέχνης μυροπῶς καὶ κομμωτῆς ἐν Ἀθήναις. Τὸ **Κουρεῖον** του εἶνε ἐν ἀπὸ τὰ μάλλον φημιζόμενα τῶν Ἀθηνῶν ὁδὸς Σταδίου 17

Μεγάλη συλλογὴ εἰκονογραφημένων δελταρίων — Γυναικείων καλλονῶν. Διαφόρων παραστάσεων — Θαλασσογραφῶν εἰς τοῦ **Μ. Ν. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ**

Κάτωθεν Ταχυδρομείον. Ἀνταλλάσσονται ἐπίσης γραμματόσημα μὲ εἰκονογραφ. δελτάρια.

Ὁ Ἀριστοκρατικώτερος Ἐμποροπραπτικὸς Οἶκος εἶνε ὁ τοῦ κ.

ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

30 Ὁδὸς Σταδίου-30 Ἐναντι Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν

Κασμήρια Ἑγγλέζικα Φαλλίδι Ἐπιστημονικόν. καὶ πρὸ παντός

Κομψότης — Ἐφαρμογὴ ἀ π α ρ ἄ μ ι λ λ ο ς

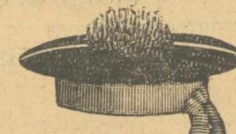
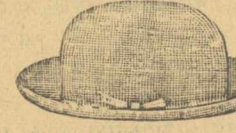
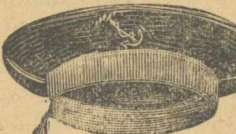
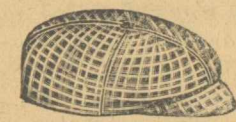
ΥΔΑΤΑ ΑΝΔΡΟΥ

Ὁ φίλος μας κ. **Φ. ΧΑΡΙΤΟΣ** εἰδοποιεῖ τὴν πολυπληθῆ πελατεῖαν του ὅτι ἔχει πάντοτε τὰ περίφημα ὑδάτα Ἀνδρου καὶ πάντοτε πρὸ σφάτα. Τὸ γραφεῖον του εἰς τὴν ὁδὸν Γεωργίου Σταύρου.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ: Αἱ εἰς τὸ «Φλέρτ» καταχωρούμεναι ἀγγελίαι πληρῶνται τὴν ἐπομένην τῆς δημοσιεύσεως.

“ΦΛΕΡΤ”

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑΚΙ

Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΟΔΟΣ ΔΙΟΔΟΥ 148

ΓΑΝΤΙΑ-ΓΑΝΤΙΑ

Εἰς τὴν Βιεννέζικην Canterie. Ὁδὸς Σταδίου παραπλευρῶς Χρυσικοπούλου ἔναντι Ἀρσακείου.

Γάντια Γαλλικά, Γάντια Ἀγγλικά, Γάντια Βιέννης. Τὸ ζεῦγος 5 καὶ 6 δραχμάς. Τὸ κατάστημα οὐδὲν παράστημα ἔχει.

ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΓΟΥ

Εἰς τὴν ὁδὸν Γεωργίου Σταύρου ἀριθ. 6. Αὐτοὶ ἔχουν **κασμήρια** ἔξοχα. Εἰς τὸ κατάστημά των κατασκευάζονται τὰ **στερεώτερα** καὶ τὰ καλλίτερα **ἀδιάβροχα**.

ΤΗΝ ΕΥΩΔΗ ΤΗΝ ΞΑΝΘΗΝ ΤΗΝ ΑΦΡΩΔΗ **ΜΠΥΡΑΝ**

Μόνον εἰς τὴν **Κασταλίαν** δύναται νὰ εὕρη κανεὶς.

Ἐκεῖ οἱ ἀδελφοὶ **Φραγκίσκου** ἔχουν ἐξόχους μεζέδες, περιποίησιν ἄκραν. Εἶνε ἡ πρώτη μύρα τῶν Ἀθηνῶν.

Μέγα λαχείον δωρεάν. Ζητεῖται τὰ δελτία τοῦ λαχείου.

ΤΙΣ θὰ ἐπίστευε ποτὲ ὅτι ὑπάρχει ἐν Ἀθήναις γράπτης διπλωματοῦχος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Τεχνῶν τῶν Παρισίων; Καὶ ὅμως εἶνε ἀληθές! — Εἶνε:

Ὁ κ. ΚΑΤΣΙΛΙΒΑΣ

Ὁ κ. Κατσιλίβας, εἰς τὴν ὁδὸν Αἰόλου 120, ἔναντι ἐδωδιμοπωλείου Θανοπούλου.

Ἐπιστήμη εἰς τὴν κοπτικὴν καὶ ἐφαρμογὴ ἡγγυημένη.

Ὁ κ. Κατσιλίβας ἐκόμισεν ἐσχάτως τὰ Ὁραιότερα κασμήρια τῶν μεγαλειτέρων ὑφαντουργείων τῆς Ἀγγλίας.

Μία ἀπλὴ ἐπίσκεψις πείθει τὸν πελάτην.

Τὸ Εὐθηνώτερον

Καὶ Ὁραιότερον

Τὸ Μεγαλειότερον

Καὶ Πλουσιώτερον

Ἐμποροπραπτικὸν Κατάστημα **ΣΑΒΒΑ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗ**

97 — 99 — Ὁδὸς Ἀθηνᾶς — 97 — 66

Καθ' ἑκάστην πλουτιζόμενον μὲ νέαν εἰσαγωγὴν ὑφασμάτων ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων Γαλλίας Ἀγγλίας καὶ ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι κατὰ προτίμησιν κατασκευαζομένων ὑφασμάτων οὕτω πῶς νὰ εἶνε προσιτὸν τὸ κατάστημα δι' ὄλα τὰ βαλάντια τῶν ἐνδυομένων εἰς αὐτὸ.

Ὁ ἰατρός

ΙΩΑΝ. ΦΑΜΕΛΙΑΡΗΣ

σπουδᾶσας ἐπὶ μακρὸν ἐν Ἐδρῶπι τὰ παθολογικὰ ἐν γένει νοσήματα, εἰδικῶς δὲ τὰ νοσήματα **λάρυγγος**, ρινὸς καὶ ὄτων.

Δέχεται ἐπισκέψεις καθ' ἑκάστην 10—11 π. μ. καὶ 2—4 μ. μ. Ἐκαστὴν δὲ Πέμπτην 10—11 δωρεάν.

Παρὰ τὴν πλατεῖαν Καλαμῳότου ὁδὸς Καλαμῳότου 25.

Ένας τυχολιόκτης

Ένας vaurien, καθώς λέγουν οι Γάλλοι, πώς κατώρθωσε δι' ατυμιμών και εγκλημάτων, ποδοπατών τα πάντα να φθάση εις τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ἀφ' οὗ διήλθεν ἐν θριάμβῳ διὰ μέσου τῶν θυμάτων του, πλουσίων ἀπογυμνωθέντων, κ.τ.λ.,—ἀ τὸ μάτετε εἰς τὸ προσεχῶς ἐκδιδόμενον κατὰ φυλλάδια λεπτα θανμάσιον ἔργον τοῦ Σανσῶρ.

Γ. Στεφάνου Ἐκδότης

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΑΓΥΡΤΕΙΑΣ

Γ. Στεφάνου Ἐκδότης

ΟΛΗ

Η ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ

γνωρίζει τὸν καλλιτέχνην κ.

ΜΟΥΓΕΡ

Τὸν κ. Μοῦγερ, τὸν καλλιτέχνην ὑποδηματοποιὸν τῆς ὁδοῦ Σταδίου παρὰ τὴν Ὀμόνοϊαν.

Τὰ λουστρίνια του, τὰ ἔξοχα

μόνον 22 δραχμάς!

Ὅλοι τὰς φωτογραφίας σας

ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ

Τὸ καλλιτεχνικώτερον

Τὸ ὠραιότερον

καὶ τὸ μεγαλειότερον

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ὀδὸς Αἰόλου

ἔναντι Χρυσοσπηλαιωτίσεως

Ο κ. Παπαμήτρου

εἶνε ἐπιστήμων φωτογράφος.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ

ΑΓΓΕΛΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ

Ὀδὸς Σταδίου

παρὰ τὴν Ὀμόνοϊαν.

Τιμαὶ ὠρισμέναι

Καὶ αἱ κάρται Δραχμάς **3.**

Ο κ. Δ. ΣΤΙΝΗΣ εἶνε ὁ γνωστότερος κομμωτῆς τῶν Ἀθηνῶν.

Τὸ κομμωτήριον καὶ κουρείον του εἰς τὴν ὁδὸν Πειραιῶς ἀριθ. 5. καλλιτέχνης καὶ ἀρχαῖος ὅσον καὶ εἰς τὸ εἶδος του πεφημισμένου.

Τὴν ἡγάπα πολὺ. Μὰ πάρα πολὺ. Ἐκείνη ὄμως ἦτο ἀφανὴς ἀκαμπίος. Μεθ' ὄλους τοὺς στεναγμούς του, τὰς περιποιήσεις, τὰς μυρωμένας ἐπιστολάς καὶ τὰ πλοῦσια δῶρα του, ἐκείνη ἦτο ἀνένδοτος. Τί κρίμα!...

Ἀπελπίς μίαν ἡμέραν κατήρχετο τὴν ὁδὸν Σταδίου. Τίς οἶδε τί ἐσκέπτετο ὁ δυτιυχῆς. Ὅτιαν ὄμως εὗρισκετο εἰς τὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ παρὰ τὴν Ὀμόνοϊαν, ἀκριβῶς ἔναντι τῆς γωνίας τῶν ὁδῶν Αἰόλου καὶ Σταδίου, εἶτη ἐκκληκίος πρὸ τῶν προθηκῶν ἐνὸς μεγάλου καὶ ἀπαστραπτοντος Ζαχαροπλαστείου. Τὰ πολλὰ ἠλεκτρικὰ φῶτα, ὁ πολὺς καὶ ἀριστοκρατικὸς ἐν αὐτῷ κόσμος καὶ τὸ μέγα τοῦ καταστήματος, τὸν ἀπέσπασαν ἀπὸ τὴν ρέμβην του. Εἰσηλθε μηχανικῶς σχεδὸν εἰς τὸ ἐπαστραπτον Ζαχαροπλαστεῖον, καὶ ἐκάθησεν...

Ἀφῆνης—ὦ—μία φαεινὴ ἰδέα τοῦ ἐπήλθε.

Καλεῖ τὸν ὑπάλληλον τοῦ καταστήματος καὶ τοῦ παραγγέλλει νὰ γεμίση ἓνα κουτί ἀπὸ τὰ ἐκλεκτότερα γλυκίσματα, τὰ ἐξοχώτερα φονιά, τὰ λαμπρότατα μπισκονίτ καὶ τὰς εὐοδοσιέρας πάστας· τὰ ἔθεσεν εἰς τὸ κουτί ὁ ὑπάλληλος. Ἐκεῖνος τὰ ἐπῆρε ἐπλήρωσε καὶ ἔφυγε.

—Γλυκερά μου Ἀγάπη. Φῶς μου... τοῦ ἔλεγεν ἐκείνη καὶ πῶς τώρα νὰ μὴ σὲ ἀγαπῶ; ἀφοῦ μοῦ ἔφερες ἀπὸ τὰ ἔξοχα γλυκίσματα τοῦ Mon-Plaisir τοῦ κ. Καραντινοῦ. Καὶ ἔκτοτε ἀγαπῶνται...

ΣΤΟΥ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΥ

Στὸ Σύνταγμα

Ὅσοι πίνουν τὴν μύρραν τοὺς ὄχι μόνον μένουν κτετευχαριστημένοι ἐκ τῆς ποιότητος αὐτῆς ἀλλὰ καὶ ἀπολαμβάνουν τὰ ὠραία μουσικὰ τεμάχια τὰ ὅποια παίζει καθ' ἑκάστην ἡ ὀρχήστρα του

ΜΠΥΡΑ ΞΑΝΘΗ

ΜΠΥΡΑ ΕΥΓΕΥΣΤΟΣ

Μύρρα Φίξ.—25 λεπτά τὸ ποτήριον. Μόνον εἰς τὸ ζυθοπωλεῖον τοῦ περιβόλου τῆς Βουλῆς. Τὸ ζυθοπωλεῖον αὐτὸ εἶνε ὁτιώραϊον καὶ τέλειον μὲ τὴν διεύθυνσιν τώρα αὐτοῦ τοῦ λαμπροῦ νέου, τοῦ κ. **Στυλ. Πατερουλάκη.**

Τὸ γάλα σας

Τὸ βούτυρόν σας

Τὸ καϊμάκι

καὶ τὸ γιανούρι

Καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ γολακτερά Γλυκίσματά σας

Μόνον οἱ ἀδελφοὶ **ΚΩΝΣΤΑΝΤΕΛΛΟΥ** εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου, μόνον αὐτοὶ ἔχουν τὸ λαμπρότερον Γαλακτοπωλεῖον τῶν ἠθῶν. Γάλα ἀγνόν, λουκουμάδες ἀφράτοι καὶ μιογάτσα Κωνσταντινουπόλεως. Ἰδ. σύστ. Διαυκτερεῖαι πάντοτε καὶ τὴν νύκτα τὸ διευθύνει αὐτὸ τὸ λεβεντοπαῖδο ὁ κ. **ΧΑΡΑΛ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΕΛΟΣ**

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΓΑΜΟΝ

Η κ. ΚΟΥΡΚΟΥΣΟΥΡΗ

(Ἡ Νίτσα ὑπανδρευθεῖσα πρὸ τινῶν ἡμερῶν δέχεται τὰς ἐπισκέψεις διαφόρων φίλων τῆς ἐννοεῖται ἐκ τῶν πρώτων ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τῆς Κας Κουρκουσούρη).

— Τώρα βλέπω Νίτσα μου τὸ σπιτάκι σου τὸ ἔκαμες κονκίτσα. . . Ἀλλὰ τί πρόστυχα φῶτα εἶνε αὐτὰ κόρη μου. Νά! σὲ ὀρκίζουμε νομίζω πῶς βρισκόμε μεσ' τὰ Πατριαρχεῖα! Μὰ δὲν ζῆς σιτὴν Ἀθήνα παιδί μου, δὲν πέρασες ἀπ' τὴν ὁδὸν Σταδίου **54** στοῦ **Φιλιδιάκου** νὰ ἰδῆς τί λάμπες ἀρνούβω! τί πολὺφῶτα ὠραῖα! τί καλλιτεχνικοὺς γλόμπους ποῦ ἄλλο νὰ σοῦ πῶ καὶ ἄλλο νὰ ἰδῆς, ἀρκεῖ νὰ ξεύρησ δι προμηθεύεται ὅλη ἡ ἀριστοκρατία τὰ εἶδη τοῦ φωτισμοῦ ἀπὸ τοῦ **Φιλιδιάκου 54** ὁδὸς Σταδίου.

ΜΠΥΡΑ — ΜΠΥΡΑ

Εἰς τὸ «Κέντρον τῶν Ζυθοφίλων» εἰς τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου-ἔναντι τοῦ Ἀρσακείου. Ἡ μόνη Ἀρνούβω μύρρα, τῶν νέων τῶν Ἀθηνῶν. **Μεξέδες ἔξοχοι.** Καὶ πῶς νὰ μὴν εἶνε ὠραῖα ἀφοῦ τὴν διευθύνει ὁ κ. **Ι. Ἀναστασίου;..**

Ὁ κ. Ἀναστασίου νέος ρέκτης καὶ φιλοπρόδοδος ἐκάλεσεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως μάγειρον εἰδικάτατον ἐπίτηδες διὰ τὸ Ζυθοπωλεῖον ὅπερ διεύθυνει. Μαγειρικὴ λοιπὸν ἔξοχος—εὐφθνή—καθαρά.

Εἰς τὰς τιμὰς εἰλικρίνεια. Μία ἐπίσκεψις πείθει πάντα πελάτην.

ΣΤΟΥ ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΣΜΗΡΙΑ ΣΚΩΤΣΕΖΙΚΑ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ: Αἱ εἰς τὸ «Φλέριτ» καταχωρούμεναι ἀγγελίαι πληρῶνται τὴν ἐπομένην τῆς δημοσιεύσεως.